Κυριακή των Μυροφόρων, Ιωσήφ του από Αριμαθαίας και του Αγ. Νικοδήμου († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 14 Μαΐου, 2021

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τιμοῦμε σήμερα τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀκολούθησαν τὸν Χριστὸ τοὺς ὁποίους σκεφτόμαστε σπάνια, γιατὶ ἀναφέρονται πολὺ λίγο στὶς Γραφές. Κι ὁ καθὲνας θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἕνα μάθημα γιὰ μᾶς.

Ὁ **Ἅγ. Ἰωσὴφ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαία** ἦταν ἕνας πλούσιος ἄνδρας μὲ ἀνοιχτό μυαλὸ ποὺ ἄκουγε τὸν Χριστὸ καὶ δὲν ἐμπιστεύθηκε τὸν ἑαυτό του στον Κύριο. Τὸ ἴδιο κι**ὁ Νικόδημος**· ἀλλὰ ὁ Νικόδημος ἦταν ἕνας μορφωμένος ἄνθρωπος, μέλος τῶν Σανχεντρίν. Εἶχε ἀκούσει γιὰ τὸν Χριστό, Τοῦ εἶχε κάνει ἐρωτήσεις, ἤθελε νὰ καταλάβει, ἤθελε νὰ εἶναι σίγουρος. Ἀλλὰ κανεὶς ἀπ’ τοὺς δὺο δὲν εἶχε δεσμευτεῖ ν’ ἀκολουθήσει τὸν Χριστό, νὰ δηλώσει καθαρὰ ὅτι ἦταν μαθητής Του.

Κι ὅμως, ὅταν ὁ Χριστὸς στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων ἦταν ἡττημένος, ὅταν οἱ ἐχθροί Του πῆραν τὴ νίκη, ὅταν Ἐκεῖνος ἦταν νεκρός, ἕτοιμος νὰ ταφεῖ, ἡ πίστη τους σ’ Ἐκεῖνον ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν μάθει λόγια ζωῆς, ἀποκαλύφθηκε. Βοήθησαν τὴν Μητέρα Του νὰ μεταφέρει τό σῶμα Του καὶ νὰ τὸ θάψει. Μὲ τόλμη ἦλθαν στὸν Πόντιο Πιλᾶτο καὶ ζήτησαν τὸ σῶμα γιὰ νὰ τὸ θάψουν μὲ τιμή. Στὴ διάρκεια τῆς ζωῆς Του τὸν ἄκουγαν μὲ πνεῦμα ἀνοιχτὸ ἀλλὰ διστακτικό. Ὅταν πέθανε, ἡ πίστη τους ξεχείλισε. Καὶ βλέποντας τὸν πόνο τῆς Μητέρας καί τοῦ Ἁγ. Ἰωάννη δὲν τοὺς ἔμεινε ἴχνος ἀμφιβολίας· ὄφειλαν νὰ φανερωθοῦν, γιατὶ δὲν μποροῦσαν νὰ δεχτοῦν ὅτι Ἐκεῖνος μποροῦσε ν’ ἀπορριφθεῖ ἡττημένος, ἀφοῦ ὑπῆρξε διδάσκαλος, ὁδηγὸς καὶ φίλος τους.

Ὕστερα ὑπάρχει κι ἄλλη μιὰ ὁμάδα ἀνθρώπων, **οἱ μυροφόρες**, μιὰ ὁμάδα γυναικῶν πού ἀκολουθοῦσαν τὸν Χριστὸ καὶ βοηθοῦσαν Ἐκεῖνον καί τοὺς μαθητές Του στὶς ἀνάγκες τους. Ὅταν ὁ Χριστὸς σταυρώθηκε, οἱ μαθητὲς ἔφυγαν μὲ ἐξαίρεση τὸν Ἅγιο Ἰωάννη, μὲ ἐξαίρεση αὐτές τὶς γυναῖκες. Δὲν ἦταν μιὰ διανοητική πεποίθηση πού τὶς ἔκανε νὰ παραμείνουν μαθήτριες τοῦ Χριστοῦ. Ἦταν κάτι ποὺ ἴσως θὰ μποροῦσε νὰ ἑρμηνευτεῖ μὲσα ἀπὸ τὰ λόγια τῶν προσκυνητῶν πρὸς τοὺς Ἐμμαούς: «…δὲν φλεγόταν ἡ καρδιά μας ὅταν μᾶς μιλοῦσε». Ὅλη ἡ πορεία ἀπό τὴν Γαλιλαῖα στὴν Ἱερουσαλήμ, ἀπό τὴν εἰρήνη τῆς γῆς πρός τὴν τραγωδία τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅλον

ἐκεῖνον τὸν καιρὸ ποὺ εἶχαν ἀκούσει νὰ διδάσκει, οἱ καρδιές τους εἶχαν βρεῖ τὸ νόημα τῆς ζωῆς - ὄχι ἀπό μιὰν ἀγάπη προσωπικὴ ἀλλὰ ἀπὸ μιὰ βαθειὰν αἴσθηση αἰώνιας ζωῆς. Αὐτὸ δήλωναν καὶ τὰ λόγια ποὺ ὁ Πέτρος εἶχε πεῖ λίγο νωρίτερα, ὅταν ὁ πολὺς κόσμος πού τοὺς περιστοίχιζε εἶχε φύγει, καὶ ὁ Χριστὸς στράφηκε στοὺς μαθητές Του καὶ εἶπε: «Πρόκειται νὰ φύγετε κι ἐσεῖς; Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε: «ποῦ νὰ πᾶμε; Ἔχεις ρήματα ζωῆς αἰωνίου». Κι αὐτὲς οἱ λέξεις δὲν ἦταν ἕνας ἁπλὸς συλλογισμός, ἤ ἀποδείξεις, ἤ πειστήρια. Ὅταν μιλοῦσε ἦταν ἡ αἰώνια ζωή ποὺ ξυπνοῦσε μέσα τους -ἡ θύρα ποὺ ὁδηγοῦσε στὴν αἰώνια ζωὴ ἦρθε στὴ ζωή. Καὶ ἤξεραν ὅτι αὐτὰ τὰ λόγια ἦταν ἀληθινά, μόνο γιατὶ ἔφεραν μέσα τους νέα ζωή. Ἔτσι ἦταν γι’ αὐτὲς τὶς γυναῖκες.

Σήμερα λοιπόν τιμοῦμε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀπέδειξαν ὅτι ἦταν πιστοί, **ἐκείνους ποὺ παρὰ τὴν ἀδυναμία τους δὲν ἔφυγαν**, ἐκείνους ποὺ μπρός στὴν ματαίωση καὶ τὴν τραγωδία, ἔγιναν ξαφνικὰ μαθητές καὶ πιστοί. Ἂς τοὺς θυμηθοῦμε, ὄχι μόνο ἀντικρύζοντας τὴν δόξα μὲ τὴν ὁποία τοὺς τιμήσαμε σήμερα στὴν Θεία Λειτουργία, ἀλλὰ ρωτώντας τοὺς ἑαυτούς μας: **ἀνήκουμε, σὲ ὁποιοδήποτε βαθμό, στὸ παράδειγμα ποὺ μᾶς ἔδωσαν με τη ζωή τους;** Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι μπρὸς στὴν ἥττα τοῦ Χριστοῦ θὰ μπορούσαμε νὰ βγοῦμε ἔξω καὶ νὰ ποῦμε: Εἶμαι ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητές Του, ἄν καὶ τὸν καιρὸ ποὺ δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος ὁλόγυρα κράτησα μακρυά τὸν ἑαυτό μου, διστακτικό, ἀβέβαιο, ρωτώντας τὸν ἑαυτό μου καὶ Ἐκεῖνον; **Εἶναι ἆραγε κανείς ἀπό ἐμᾶς ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαία, εἶναι κανείς μας ὁ Νικόδημος, καὶ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι εἴμαστε σὰν τὶς Μυροφόρες γυναῖκες, τὶς ὁποῖες οὔτε οἱ ἀνάγκες, οὔτε ἡ ἥττα, οὔτε ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ δὲν τὶς ἔκανε νὰ μείνουν μακρυὰ ἀπὸ Ἐκεῖνον;**

Κανείς μας δὲν μοιάζει σὲ κάποιον τελείως· ἀλλὰ ἄς μάθουμε ἀπ’ αὐτοὺς κι ἄς προσπαθήσουμε νὰ ἀναπτυχθοῦμε μέσα στὴν πίστη ποὺ ἐκεῖνοι ἔδειξαν· οἱ πρῶτοι στὴν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, και οἱ ὑπόλοιποι στὸν θάνατό Του. Ἀμήν.

(Πηγή καί Ἀπόδοση στὴν νεοελληνική: agiazoni.gr*)*